

Sygn. akt IV P 292/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 listopada 2013 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ryszard Sułtanowski

Ławnicy: A. D.

M. R.

Protokolant: Agnieszka Zamojska

po rozpoznaniu w dniu 05.11.2013 r. w Jeleniej Górze

sprawy z powództwa **M. W.**

przeciwko **(...) Sp. z o.o. w L.**

o odszkodowanie

I. zasądza od strony pozwanej (...) Spółka z o.o. w L. na rzecz powoda M. W. kwotę 5.700 zł (pięć tysięcy siedemset złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 13.09.2013 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od strony pozwanej (...) Spółka z o.o. w L. na rzecz powoda M. W. kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

III. zasądza od strony pozwanej (...) Spółka z o.o. w L. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze kwotę 285 zł tytułem opłaty sądowej, od uiszczenia której powód był ustawowo zwolniony,

IV. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 1.900 zł.

UZASADNIENIE

Powód M. W. w pozwie wniesionym przeciwko (...) sp. z o.o. w L. domagał się kwoty 5700 zł. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia doręczenia odpisu pozwu stronie pozwanej tytułem odszkodowania za nieuzasadnione rozwiązanie stosunku pracy wraz z kosztami zastępstwa procesowego w kwocie 900 zł. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że był zatrudniony u strony pozwanej od 01.11.2011 r. na podstawie umowy o pracę na czas określony do dnia 31.08.2017 r. W okresie od 18.02.2013 r. do 18.08.2013 r. powód przebywał na zwolnieniu chorobowym i wyczerpał 182 dni zasiłku chorobowego. Powód w lipcu 2013 r. złożył wniosek o przyznanie świadczenia rehabilitacyjnego. W dniu 14.08.2013 r. lekarz orzecznik uznał, że powód jest nadal niezdolny do pracy i stan jego zdrowia uzasadnia przyznanie mu prawa do świadczenia rehabilitacyjnego na okres 4 miesięcy. Natychmiast po otrzymaniu tej informacji powód powiadomił o tym fakcie pracodawcę, przedkładając kadrowej kserokopię orzeczenia lekarskiego. Pismem z dnia 19.08.2013 r. doręczonym powodowi w dniu 21.08.2013 r. strona pozwana rozwiązała z nim umowę o pracę bez wypowiedzenia z dniem 18.08.2013 r. w związku z wyczerpaniem 182 dni zasiłku chorobowego w trybie art. 53 § 1 pkt 1 lit b kp. Zdaniem powoda, strona pozwana rozwiązując z nim umowę o pracę, naruszyła art. 53 kp, albowiem rozwiązała umowę o pracę jeszcze przed upływem okresu pobierania przez powoda świadczenia rehabilitacyjnego. Dochodzone roszczenie powód oparł na art. 56 § 1 kp w zw. z 58 kp.

Strona pozwana (...) sp. z o.o. w L. wniosła oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów postępowania. W uzasadnieniu pisma wskazała, że po wyczerpaniu zasiłku chorobowego powód nie stawiał się w pracy. Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nieprawomocną decyzją z dnia 22.08.2013 r. przyznał powodowi prawo do świadczenia rehabilitacyjnego. Dodała, że w dacie rozwiązania stosunku pracy powód nie pobierał świadczenia rehabilitacyjnego, ponieważ decyzja została wydana dopiero po rozwiązaniu umowy o pracę. Wykonywanie przez pozwanego własnych praw podmiotowych wyłącza bezprawność i zwalnia z odpowiedzialności za nie. Nieobecności w pracy dezorganizują pozwanemu procesy produkcyjne. Strona pozwana podniosła także, że roszczenie powoda winno być także rozpoznane pod kątem naruszenia przez powoda zasad współżycia społecznego.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód M. W. był zatrudniony u strony pozwanej (...) sp. z o.o. w L. od 01.11.2011 r. początkowo na podstawie umowy o pracę na okres próbny, a następnie na czas określony do dnia 31.08.2017 r. W okresie od 18.02.2013 r. do 18.08.2013 r. powód przebywał na zwolnieniu chorobowym i wyczerpał 182 dni zasiłku chorobowego. Powód w lipcu 2013 r. złożył wniosek o przyznanie świadczenia rehabilitacyjnego. W dniu 14.08.2013 r. lekarz orzecznik uznał, że powód jest nadal niezdolny do pracy i stan jego zdrowia uzasadnia przyznanie mu prawa do świadczenia rehabilitacyjnego na okres 4 miesięcy. Decyzją z dnia 22.08.2013 r. Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. przyznał powodowi prawo do świadczenia rehabilitacyjnego na okres 4 miesięcy od 19.08.2013 r. do 16.12.2013 r.

dowód: okoliczności bezsporne

W dniu 21.08.201r. doręczono powodowi oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia w trybie art. 53 § 1 kp z dniem 18.08.2013 r., uzasadniając wyczerpaniem się okresy zasiłkowego.

dowód: oświadczenie z dnia 19.08.2013 r. k. 9

Wynagrodzenie powoda wynosiło 1609,71 zł.

dowód: zaświadczenie o wysokości wynagrodzenia k. 16

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Powód oparł swoje roszczenie na treści art. 56 § 1 kp, który stanowi, że jeżeli doszło do rozwiązania umowy o pracę z pracownikiem bez wypowiedzenia z naruszeniem przepisów o rozwiązywaniu umów o pracę w tym trybie, przysługuje mu roszczenie o przywrócenie do pracy na poprzednich warunkach albo o odszkodowanie. W przypadku umów o pracę na czas określony odszkodowanie należne pracownikowi odpowiada wynagrodzeniu za okres do którego umowa miała trwać, nie dłuższy jednak niż za 3 miesiące (art. 58 kp).

Strona pozwana rozwiązała z powódką umowę o pracę w trybie art. 53 § 1 pkt 1 lit. b kp, który stanowi, że pracodawca może rozwiązać z pracownikiem umowę o pracę bez wypowiedzenia jeżeli niezdolność pracownika do pracy wskutek choroby trwa dłużej niż łączny okres pobierania z tego tytułu wynagrodzenia i zasiłku oraz pobierania świadczenia rehabilitacyjnego przez pierwsze 3 miesiące (gdy pracownik był zatrudniony u danego pracodawcy co najmniej 6 miesięcy lub jeżeli niezdolność do pracy została spowodowana wypadkiem przy pracy albo chorobą zawodową). W przedmiotowej sprawie bezsporne było, że strona pozwana złożyła oświadczenie o rozwiązaniu z powodem umowy o pracę po upływie 182 dniowego okresu pobierania wynagrodzenia i zasiłku chorobowego a przed wydaniem decyzji o przyznaniu powodowi prawa do świadczenia rehabilitacyjnego, które to świadczenie zostało mu przyznane decyzją z dnia 22.08.2013 r. na okres 4 miesięcy do dnia 19.08.2013 r.

Zdaniem Sądu Rejonowego, strona pozwana składając w dniu 19.08.2013 r. oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia w trybie art. 53 § 1 pkt 1 lit. b kp dopuściła się naruszenia przepisów prawa pracy. Ww przepis ma przede wszystkim charakter ochronny, pozwalający pracownikowi na spokojny powrót do zdrowia w okresie

choroby. Inaczej mówiąc, pracodawca nie może rozwiązać z pracownikiem umowy o pracę bez wypowiedzenia z uwagi na długotrwałą, usprawiedliwioną nieobecność pracownika w pracy, o ile nie upływie przewidziany w tym przepisie okres upoważniający do rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia.

Istota sporu w przedmiotowej sprawie sprowadzała się do tego, czy pracodawca może rozwiązać umowę o pracę po upływie okresu pobierania zasiłku i wynagrodzenia chorobowego a przed wydaniem przez ZUS decyzji o przyznaniu pracownikowi prawa do świadczenia rehabilitacyjnego. Zdaniem Sądu, odpowiedź na tak postawione pytanie powinna być negatywna. Analogiczne stanowisko zajął Sąd Najwyższy z dnia 6 kwietnia 2007 r. (II PK 263/06, OSNP 2008, nr 9–10, poz. 128), który stwierdził, że ochrona stosunku pracy pracownika niezdolnego do pracy wskutek choroby obejmuje okres pierwszych 3 miesięcy pobierania świadczenia rehabilitacyjnego, choćby pracownik nie mógł wobec pracodawcy wykazać korzystania z tego świadczenia bezpośrednio po okresie pobierania zasiłku chorobowego (art. 53 § 1 pkt 1 lit. b k.p.). Przynaczony przez stronę pozwaną argument co do niegodności ww interpretacji z zasadami współzycia społecznego jest dla Sądu niezrozumiały. Jak już wcześniej wskazano, korzystanie przez pracownika z praw podmiotowych nie może być poczytywane jako działanie naruszające zasady współzycia społecznego w sytuacji złożenia wniosku o świadczenie rehabilitacyjne przed upływem końca okresu zasiłkowego i zawiadomienie pracodawcy o stanowisku lekarza orzecznika ZUS. Pracownik nie może zresztą ponosić konsekwencji zbyt długiego rozpoznawania wniosku o świadczenie przez ZUS. Na marginesie warto zaznaczyć, że sam tryb rozpoznawania takiego wniosku może być bardzo długi i przekraczać nawet okres pobierania zasiłku chorobowego (dwuinstancyjny tryb postępowania przed organem rentowym oraz dwuinstancyjny tryb sądowy). Warto jednak podkreślić, że art. 53 kp udziela ochrony pracownikowi, który jest niezdolny do pracy przez wskazany w nim okres, a nie uzależnia jej od uzyskania wymienionych tam świadczeń.

Dodać także należy, że podniesione przez stronę pozwaną w odpowiedzi na pozew zarzuty w rodzaju dezorganizacji procesu produkcyjnego czy też nieusprawiedliwionej nieobecności w pracy mogą dotyczyć jedynie rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika lub rozwiązania umowy o pracę za wypowiedzeniem, a nie art. 53 kp, który precyzyjnie określa przesłanki uprawniające pracodawcę do rozwiązania stosunku pracy w tym trybie.

Mając powyższe na uwadze, należało przyjąć, że strona pozwana rozwiązując z powodem umowę o pracę po upływie okresu pobierania zasiłku chorobowego, a przed wykorzystaniem przez niego świadczenia rehabilitacyjnego w związku z dalszą niezdolnością do pracy naruszyła art. 53 § 1 pkt 1 lit. b k.p. Tym samym roszczenie powoda o odszkodowanie zgłoszone w oparciu o art. 56 § 1 kp w zw. z art. 58 kp jest uzasadnione. Jednocześnie Sąd w oparciu o art. 481 kc w zw. z art. 300 kp. zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda ustawowe odsetki od dochodzonego roszczenia od 13.09.2013 r. do dnia zapłaty.

Sąd Rejonowy zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 60 zł. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego na podstawie art. 98 kpc w zw. z § 11 pkt 1 ppkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Sąd Rejonowy na podstawie art. 113 § 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych zasądził od strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa-Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze koszty sądowe w kwocie 285 zł.

Sąd Rejonowy w pkt IV wyroku nadał rygor natychmiastowej wykonalności na podstawie art. 477² § 1 k.p.c., który stanowi, że sąd, zasądzając należność pracownika w sprawach z zakresu prawa pracy, z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności w części nie przekraczającej pełnego jednomiesięcznego wynagrodzenia pracownika.